

UKLÍZEČKA

autor: Kateřina Lužná

Nazdar, gentlemani, jak nám vržou kolečka? Dobrý, dobrý? Teda, vy tu zas máte jako v opičárně, prďolíni. Bude se větrat! Ale ano, bude, komu je zima, ať si vleze pod deku! S takovou byste se mi tu jednou ráno nemuseli probrat. Sám pod deku, pane Voráček, sám, já musím makat, neflákám se v důchodu jako někdo.

Čí jsou ty rohlíky? A co dělají na parapetu, pane Prouza? Že vy zas krmíte holuby? Heleďte se, mně je to fuk, ale jestli vás nachytá ředitelka, špatně se vám povede. Víte, jak si hlídá tu novou omítku a ty potvory jí na ni s odpuštěním serou.

A heleďme se, popel, popílek! Kdopak nám tu kouřil?! Cigárka, gentlemani, cigárka, máte to ještě zapotřebí? Nebuďte blbí, do rakve to máte za pár stejně, tak proč si zkracujete termín? A když už teda hulím, aspoň po sobě uklidním důkazní materiál, že jo, pane Kočandrle.

Koukala jsem, pane Prouza, taky taky, když jde detektivka, vždycky si to pustím, mě děsně baví hádat, kdo je vrah. Teda ale jak jste zrovna u týhle moh usnout? Já celou dobu koukala napnutá jak prádelní guma! No jeho bratr ho zabil, kvůli té zmalované fuchtli, oni za ní brousili oba, představte si!

Jau! Už zas, pane Voráček? Mně z vás jenou trefí šlak! Pořád stejnej prasák, jako vždycky. Ještě dneska o vás jdou po městě hotový legendy, že si už nedáte pokoj!! Ale já vám jednou ty zuby rozšlapu a budete mít. A budete papat jenom kašičky, osobně vás s nima budu chodit krmit!

Co máte na vyhození, navalte, navalte, ať můžu zase uhánět dál. Nikdo nic, jo? Nekecám, pánové, nekecám, víte, že na mě si nepřijdete! Né, žádná osobní prohlídka nebude, pane Voráček, to by se vám tak líbilo! Správně, šup šup, přece mi tady neshnijete zaživa, v truhle potom času dost. Loučím se, grandí, pusinku na čelíčka, zítra mě tu máte zas jak na koštěti!